

ΤΑ ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΑ Κ.Γ. ΚΑΡΥΩΤΑΚΗ - Γ.Π. Σαββίδης - Ν.Μ. Χατζηδάκη - Μ. Μητσού. Μορφωτικό Ίδρυμα Εθνικής Τραπέζης.

Η «Χρονογραφία Κ.Γ. Καρυωτάκη» συντάχθηκε αρχικώς, από τον Γ.Π. Σαββίδη και την Νανώ Χατζηδάκη, ως απαραίτητο συμπλήρωμα του δεύτερου τόμου των «Ευρισκομένων» (1966) του ποιητή. Στην εισαγωγή της επισημαίνεται ότι η εργασία εκείνη «είναι μια πρώτη απόπειρα κριτικής σύνοψης είτε παράθεσης όλων των δημοσιευμένων, κατ' αρχήν, στοιχείων που γνωρίζουμε για τον δημόσιο και τον ιδιωτικό βίο του ποιητή. Με το επίθετο «κριτική», εννοούμε πως δεν υιοθετήσαμε αβασάνιστα κάθε πληροφορία, οσοδήποτε αυθεντική και αν ήταν η πηγή της». Επίσης διευκρινίζεται πως το χρονολόγιο αυτό «είναι ένας δείκτης του πλήθους των κενών ή σκοτεινών σημείων που υπάρχουν (...) στην ιστορία του ανθρώπου, του δημοσίου υπαλλήλου και του λογοτέχνη, από τα οποία το κυριότερο (αλλά διόλου το μόνο) είναι τα αίτια και η αφορμή της αυτοκτονίας του. Το 1986, τα 90χρονα από τη γέννηση του ποιητή και η προοπτική της επικείμενης 60ής επετείου του θανάτου του επέβαλαν δραστηριότερη και πιο συστηματική αντιμετώπιση της ανάγκης για μια αναμορφωμένη έκδοση της «Χρονογραφίας». Η νέα έκδοση της «Χρονογραφίας», που έγινε με τη συνεργασία της Μαριλίζας Μητσού, έχει διορθωθεί και εμπλουτιστεί με όσα (ανέκδοτα είτε άγνωστα) στοιχεία προέκυψαν από τα πορίσματα είκοσι ετών φιλολογικής έρευνας. Ποσοτικά, με μόνη εξαίρεση το έτος 1918, σχεδόν δεν υπάρχει σελίδα της πρώτης έκδοσης που να μην έχει υποστεί διορθώσεις είτε προσθήκες. Ανάλογα ισχύουν και για την εικονογράφηση. Ιδιαίτερα σημαντικές προσθήκες θεωρούνται όσα κείμενα έγραψε ο Καρυωτάκης στα δύο τελευταία χρόνια της ζωής του και τα οποία συνδέονται αποκλειστικά με την συνδικαλιστική του δράση. Τούτα τα ύστερα κείμενα, συνοδευόμενα από όσα άγνωστα έγγραφα αποκάλυψε η έρευνα της Γ. Δάλκου στο αρχείο του υπουργείου κοινωνικών υπηρεσιών και στα ΦΕΚ, αλλάζουν ριζικά τα ως τώρα βιογραφικά δεδομένα για τον «όψιμο» Καρυωτάκη, τον δραστήριο υπάλληλο, τον διωκόμενο συνδικαλιστή και τον αδιέξοδο ποιητή. Δίπλα σε αυτά τα τεκμήρια κοινωνικής εξωστρέφειας, προστέθηκε πια το πλήρες κείμενο της εσκεμμένα αινιγματικής αποχαιρετιστήριας επιστολής του, με την οποία καταργεί τον έξω κόσμο του. Τώρα που η «Χρονογραφία» εκδίδεται τελείως αυτόνομα, οι συγγραφείς της έκριναν πως θα ήταν ωφέλιμο να συμπεριλάβει κείμενα που άλλοτε είχαν βρει περισσότερο ή λιγότερο ταιριαστή θέση στις σημειώσεις των «Ευρισκομένων». Εδώ, ορισμένα από αυτά, απλώς μνημονεύονται στο κείμενο και παρατίθενται ολόκληρα σε ένα από τα δύο παραρτήματα.